

Dr. Petró Bálint egyetemi tanár
1936. május 12. - 2022. március 26.

Pályáját tervező építészmérnökként az akkor a szakma élvonalába tartozó IPARTERV-ben kezdte, onnan két év múltával a BME Épületszerkeztani Tanszékére került, ahol 1961-től tanársegéd, 1967-től adjunktus, 1974-től docens, 1989-től egyetemi tanár, 2006-tól professor emeritus. Az Épületszerkeztani Tanszék vezetője (1979-1995), intézetigazgató (1994-1999), a BME Építészmérnöki Kar dékánja (1995–2002).

Szakmai munkássága keretében elsősorban a szerkezettervezési módszerekkel, a vízszigetelésekkel, a könnyűszerkezetes építésmódokkal és a szerkezetrekonstrukcióval, épületdiagnosztikával foglalkozott. Tanszékvezetőként alapvetően alakította át a reguláris oktatást, elsősorban a visszakerdezések rendszerét.

Hosszabb tanulmányútjai: Ausztria 15 hónap (1963-64), Stuttgart 3 hónap, Karlsruhe 3 hónap, Lipcse 4 év levelező aspirantúra. Jelentős kutatási, szerkezettervezői tevékenységet folytatott, eredményeit magyar- és idegen nyelven megjelenő publikációkban tette közzé: 6 szakkönyve, 22 jelentősebb szakcikke jelent meg, ebből 6 idegen nyelven. Számos népszerűsítő cikket és lexikon szócikket is írt. Kiemelkedő tudományos-szakmai tevékenységet fejtett ki a szigetelések területén, alapítója a közel negyven éve sikeres Épületszigetelési Szakmérnök kurzusnak, ahonnan generációk kerültek ki munkássága révén meghatározó élménnyel.

Tudományos munkája során kidolgozott egy módszert a több paraméterrel és eltérő mértékegységekkel jellemezhető épületszerkezetek objektív méretezésére, amivel az épületszerkezeti tervezés módszertanának új irányát jelölte ki. Az épületszerkezetek tervezésének elméletével kapcsolatos kutatásainak eredményeit Az épületszerkeztan és az épületszerkezetek tervezése c. könyvében foglalta össze. (ÉTK, Budapest, 1991) Megtervezte az egykori Gábor-féle négy tankönyv korszerű változatának sorozatát, aminek első kötetét meg is írta: Épületek alapjai - Épületszerkeztan (Terc Kiadó, Budapest, 2007.)

Tudományos és szakmai közéleti tevékenysége keretében hosszan és többször elnöke volt az az MTA Építészettudományi Bizottságának, az Építés Fejlődéséért Alapítványnak, a Magyar Építő RT Felügyelő Bizottságának, alapító elnöke az Épületszigetelők Magyarországi Szövetségének; a Magyar Energiatanácsadó Testület (MÉT) vezetőségi, a CIB-RIHLEM W.83. Single-Layer Roofing Comité-nek, és az IDF Internationale Föderation des Dachdeckerhandwerker valamint a Hungarian Academy of Engineering nemzetközi szövetségek tagja volt. Megalapítója és lelke volt a hazai és néhány környező országbeli épületszerkeztant oktató intézmény évi rendszerességgű találkozójának, az Épületszerkeztani Konferenciának, ahol a résztvevők szakmai és oktatási tapasztalataikat osztják meg, és építik emberi és szakmai kapcsolataikat.

Számos TDK dolgozat konzulense, témavezetésével több kandidátusi és PhD Fokozat született. Tudományos-szakmai eredményeit beépítette az oktatásba, rendszeresen ismertetett az életből vett példákat, esettanulmányokat. Szemléletes, logikusan felépített, energikus stílusú, élvezetes előadásain több generáció nevelkedett; hetven éves kora fölött is ki tudta vívni a hallgatóság elismerését, több alkalommal nyert előadásaiért hallgatói díjat. Sajátos előadói stílusával és megközelítésével iskolát teremtett az épületszerkeztan oktatása terén, munkássága több generáció számára is meghatározó. Határozott, de mindenkit meghallgatni kész, közösségformáló egyénisége, hivatástudata, munka- és fiatalságszeretete népszerűséget és elismertséget szerzett neki a hallgatóság és kollégái körében egyaránt.